

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1066

20.08.2023 (134)

Leksikons - Michael Kühnen

144 - VĒRTĪBU IDEĀLISMS

Vērtību ideālisms raksturo nacionālsociālistu ētiku, nacionālsociālismu kā attieksmi pret dzīvi. Ar šo vērtību ideālisma apņemšanos nacionālsociālisms bezkompromisa veidā norobežojas no buržuāziskās vai kristīgās morāles, kā arī no dekadentiskā materiālisma (sk. arī buržuāzija, kristietība un dekadence) un iekļaujas tūkstošgadu senajā Eiropas ideālistiskajā tradīcijā, kuras kulminācija un pilnveidojums tas ir.

Šis ideālisms nav filozofisko vai reliģisko domāšanas sistēmu ideālisms, bet gan vērtību ideālisms, tā ir attieksme pret dzīvi, kas atzīst cilvēka dzīvi par vērtīgu un jēgpilnu tikai tad, ja tā kalpo ētiski augstvērtīgai idejai, kas pārspēj un izgaismojas caur mazo un ierobežoto ego. Tā kā Eiropas dekadence mūsdienu liberāli kapitālisma, buržuāziskās mīnusa pasaules liberālisma dēļ ir novedusi pie visu vērtību un ideju sabrukuma un izkropļojuma, nacionālsociālisma revolūcija ir nepieciešama, lai nostiprinātu vērtību ideālisma dzīves nostāju un tādējādi atbrīvotu ceļu uz Jauno kārtību.

Vērtību ideālisms atzīst vērtību hierarhiju, kuras augšgalā ir cilvēka atbildība par sugas saglabāšanu un attīstību, ko uz dabaszinātņu pamata pamato bioloģiskais humānisms: "Kopējais labums ir svarīgāks par personiskajām interesēm" ir nacionālsociālistiskās vērtību ideālisma ētikas pamatlikums, no kura izriet visas pārējās personiskās un virspersoniskās vērtības. Tādējādi nacionālsociālisms visas domas centrā izvirza sabiedrību. Tādējādi nacionālsociālisms visu domu, jūtu un darbības centrā izvirza kopienu un indivīdu vienmēr izprot kā kopienas locekli.

Vērtību ideālisms veido tādu cilvēka tipu, kas dzīvo saskaņā ar savu sugu un dabu, strādnieku, brīvu, bet arī brīvprātīgi kopienā piesaistītu nacionālsociālistisku personību. Strādnieka tips atrod savu asāku izpausmi politiski apzinātā kareivja tipā (sk. Soldatentum) un, visbeidzot, vadošajā biedrā - fīrerī (sk. Führerprinzip un Eli-

te).

Nacionālsociālismā būt strādniekam, kareivim un vadonim nav šķiras un slāņi, bet gan vienas un tās pašas nacionālsociālistiskās attieksmes pret dzīvi sabiedrībā un tās labā dažādas izpausmes. Tā veidojas cilvēka tips, kas raksturo Jauno kārtību, kuras pilnība būs nākotnes cilvēki, kuri, saskaņā ar Fīrera vārdiem, nobriedīs par rases un personības visaugstākās vērtības iemiesojumu.

Vērtību ideālisms ir brīvība - vairs ne buržuāziskā brīvība "no", bet brīvība "par", kas piepilda individuālo dzīvi ar jēgu, ļauj saglabāt un attīstīt sugu un veicina to. Šai brīvībai un līdz ar to arī kopienai kalpo indivīda pašizziņa un pašrealizācija, kurš kļūst par nacionāli saistītu personību, par nacionālās kopienas darbinieku un tās labā.

Tādējādi kopība, brīvība un personības attīstība ir vērtību ideālisma pamatvērtības un saturs. Tās konkretizējas un daudzveidīgi izpaužas nacionālsociālistu strādnieka, kareivja un līdera tipā, bet sieviešu vidū - mātes tipā (sk. "Mātes tēls"). Šādā veidā vērtību ideālisms pārvar valdošās mīnusa pasaules dekadentisko vērtību relatīvismu.

145 - VĒRTĪBU RELATĪVISMIS

Dekadence ir nāvējošs drauds katras augstākās kultūras uzplaukumam un izdzīvošanai. Sākotnējās, tradicionālajās, attīstītajās ariju rases kultūrās (sk. Āriji), kas atbilda viņu sugai un dabai, pret šīm briesmām cīnījās ar pastāvīgu gribas spriedzi, ar augstām vērtībām apveltītu dižciltīgo ētiku un ar tradīciju un tās rituāliem, kas veidoja un noteica visas šķiras un stāvokļus. Tikai ar kristietības starpniecību, kuru caurstrāvoja jūdaisma nedvēseliskums, ariju cilvēka daba un kultūra kļuva neatgriezeniski atsvešināta. Tās dogmatisms sagrāva tradīcijas un rituālus, kas atbilda dabai un sugai.

Kopš kristietības pretenziju uz varu sabrukuma, no tā izrietošais visas rases dekadence ir izpaudusies kā arvien pieaugošs un arvien nesamērīgāks materiālisms, kas grauj un iznīcina visas vecās vērtības. Rezultātā rodas vienaldzība un iekšējs atbalsta trūkums, kuram nekas vairs nav saistošs. Tomēr tas ir vērtību relatīvisma pazīme, kas ir viens no svarīgākajiem dekadentiskas kārtības simptomiem. Šis vērtību relatīvisms īpaši labi attīstās modernajās Rietumu tipa demokrātijās, kuru pamatā ir liberālisma ideoloģija, kur ar liberālismu saprot bezrūpību, kas kļuvusi par politiku un maskējas par domāšanu.

Vērtību relatīvisms izjauc jūdaisma-kristietības un buržuāziskās morāles vērtības (sk. buržuāzija), kas jebkurā gadījumā ir svešas sugai un dabai, ar bezjēdzības palīdzību, kas kļuvusi par ideoloģiju. Nav iespējams atgriezties pie vecajām vērtībām. Tāpēc nacionālsociālisma revolūcija pārvar vērtību relatīvismu, pārvērtējot un no jauna radot vērtības, izmantojot vērtību ideālisma ētiku, kas

atbilst sugai un dabai. Tādējādi nacionālsociālisms pret vērtību relativisma purvu izvirza neierobežotu un pilnīgu uzticību augstākajai saistošajai vērtībai, no kuras tiek atvasinātas visas pārējās: Cilvēku un rases izdzīvošana un augstāka attīstība saskaņā ar viņu sugu.

146 - WERWOLF

Vācu nacionālsociālismā termins "vilkacis" attiecās uz bruņotu politisko cīņu. Tas aizsākās Vācijas viduslaiku vēsturē, kad vīri, kas sevi dēvēja par "vilkačiem", ar bruņotu cīņu un ar Fēmes slepeno jurisdikciju aizstāvēja tiesības un tautas brīvību imperiālās valsts vājuma, vietējo valdnieku patvaļas vai svešu karaspēka okupācijas laikos. Šo seno tradīciju Trešā reiša nacionālsociālistu vadība atkal pārņēma pēdējā kara gadā, un tika mēģināts organizēt partizānu cīņu pret Otrā pasaules kara ienaidnieka lielvalstīm, kas bija iekarojušas Vācijas teritoriju. Šo 1945./56. gada partizānu kustību JdF sauca par "Vilkačiem", un līdz pat kapitulācijai to atbalstīja tāda paša nosaukuma radiostacija, sava avīze un skrejlapas. Werwolf cīņa beidzot beidzās tikai 1946/56. gada JdF pirmajā pusē.

Ņemot vērā nacistu aizliegumu un nacionālsociālisma apspiešanu pēckara periodā un līdz pat mūsdienām, no jaunās paaudzes nacionālsociālisma vairākkārt ir izcēlušies indivīdi un grupas, kas mēģinājuši organizēt bruņotu cīņu ar Vilkaču lozungu. Jaunās frontes domu kopiena ieņem šādu nostāju attiecībā uz vilkačiem:

Patiesas tautas kopienas izveide ir nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas galvenais politiskais mērķis, un tā ir iespējama tikai ar tautas piekrišanu un tās brīvo gribu, pateicoties masu uzticībai partijai, kas tai ir jāiegūst un par ko tai ir jācīnās, par ko tai ir jācīnās. Ja partija var darboties Rietumu tipa demokrātijā, kas ievēro tās principus, ka vairākuma viedoklim ir jāveidojas un jāizpauž brīvi un ka vienīgais priekšnoteikums varas sagrābšanai ir vairākuma uzvara brīvās vēlēšanās, tad tā vada cīņu par legālu revolūciju ar demokrātijas līdzekļiem un noraida bruņotu pretošanos. Taču, ja partija ir aizliegta un vajāta, bruņota cīņa par brīvību ir ētiski pamatota. Tas neapšaubāmi ir noticis visās trijās šodienas Vācijas sastāvā esošajās valstīs, pateicoties okupantu žēlastībai.

Tomēr ētiski pamatots automātiski nenozīmē taktiski nepieciešams. Neraugoties uz vajāšanām un aizliegumiem, liberālā kapitālisma sistēma VFR un Austrijas Federatīvajā Republikā vismaz piedāvā zināmu rīcības brīvību politiskās cīņas par brīvību organizēšanai un partijas atjaunošanai. Šī rīcības brīvība ir jāizmanto un tiek izmantota, izmantojot Jaunās frontes organizāciju un masu organizāciju legālo organizatorisko darbu un NSDAP/AO nelegālo propagandas darbu. Papildu bruņotas cīņas - Vilkaču - organizēšana pašreizējā vēsturiskajā situācijā nevar veicināt šo cīņu par brīvību, bet var to tikai kavēt un paralizēt.

Vilkacis pašlaik nav ne saprotams, ne atbalstāms tautai, un tas bezjēdzīgi novērstu

labāko biedru uzmanību no izšķirošajām cīņas frontēm, apdraudētu viņus un galu galā īsā laikā tos upurētu. Mūsdienu nacionālsociālistu kustība tiktu iztukšota, mēģinot organizēt bruņotu cīņu Vācijā. Tāpēc vilkacis pašlaik nav ne Jaunās frontes, ne NSDAP/AO stratēģijas un taktikas sastāvdaļa. Vienīgais vilkača priekšnoteikums ir totāla vajāšana, kas vairs nepieļauj nekādu citu darbību, un/vai tik spēcīgs tautas neapmierinātības pieaugums, ka bruņota cīņa tiek atzinīgi vērtēta un atbalstīta masu vidū.

147 - WILLE

Nacionālsociālisms balstās uz dzīves realitāti, ko nosaka dabas likumi. Svarīgākie no šiem dzīvības likumiem, kas vienlīdz attiecas uz visām dzīvības formām un sugām, ir iedzimtība, diferenciācija un cīņa par eksistenci ar tās rezultātā notiekošo selekciju (sk. elite).

Tomēr cilvēku suga ir vienīgā zināmā dzīvības forma, kurai piemīt brīva griba, un tāpēc tā var īslaicīgi dzīvot - pat ja par dekadences un galu galā sugas nāves cenu - pat pretēji dzīvības likumiem. Tāpēc cilvēku sugas saglabāšanu un attīstību nenodrošina valdošie instinkti un refleksi, bet gan apzināta griba dzīvot saskaņā ar sugu un dabu. Tāpēc griba ir viens no galvenajiem nacionālsociālisma jēdzieniem, kura galvenais mērķis ir saglabāt un attīstīt ariju rasi (sk. "ariju").

Protams, tas vispirms attiecas uz nacionālsociālismu kā attieksmi pret dzīvi, t.i., vērtību ideālisma ētiku. Nacionālsociālisms trenē gribas cilvēkus. Personības, kurās izziņa, griba un rīcība saplūst vienotībā (sk. arī Heil). Zināšanas ir iespējamās, pateicoties nacionālsociālisma zinātniskajai zināšanu teorijai, bioloģiskajam humānismam: darbs atrod jēgu un piepildījumu apzinātā cīņā par Jauno kārtību.

Taču zināšanas paliek neauglīgas, un cilvēka cīņa par eksistenci nav iedomājama bez gribas! Bez gribas nekas nav iedomājams, pasaule un dzīve grimst bezvērtībā un bezjēdzībā. Bet griba - dabas likumu ietvaros - spēj visu. Griba rada jaunu pasauli un piešķir cilvēka dzīvei jēgu un vērtību.

Tā kā cilvēks ir kopīga būtne, viņa sugas saglabāšanai un attīstībai ir nepieciešama arī kopīga griba: tam ir nepieciešams gribas nesējs, kas apvieno visu katra individuālā biedra enerģiju, spēkus un gribu kopējā mobilizācijā, organizē tos un virza uz kopīgo mērķi. Šis pārvadātājs ir Nacionālsociālistiskā partija (skatīt Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija)!

Partija ir nepieciešama un fundamentāla gribas kopiena un tādējādi arī organizatorisks un politisks avangards lielajām un visaptverošajām nācijās un Reiha gribas kopienām, par kurām tā cīnās, kuras tā veido un īsteno. Nacionālsociālista pasaule un dzīve - tie vien ir mūžīgie dabas un viņa paša brīvās gribas dzīves likumi. kas saplūst ar partijas kolektīvo gribu!

148 - LAIKMETU GRIEŽOS

Īsta revolūcija ir visu vērtību pārvērtēšana, tādējādi mainot attieksmi pret dzīvi, standartus un idejas un radot jaunu pasauli, jaunu laiku. Revolūcijas ir pagrieziena punkti laikā! Tāpēc revolūcija parasti ir saistīta ar kalendāra maiņu vai vismaz ar mēģinājumu to izdarīt.

Tā kristietības revolūcija radīja kalendāru "pēc Kristus dzimšanas", savukārt Apgaismības revolūcija centās ieviest kalendāru "Republikas gads", kuram bija jā sākas ar Francijas Republikas pasludināšanu, bet Napoleons to atcēla jau pēc dažiem gadiem. Jāatzīmē arī, ka Itālijas fašisms skaitīja "fašisma ēras" gadus, kas sākās ar 1922. gada gājienu uz Romu, kura rezultātā fašistu partija pārņēma varu.

Nacionālsociālisms ir mūsdienu izšķirošā revolūcija, kas ievada laiku pavērsienu, kas novedīs pie Jaunās kārtības. Faktiskais revolucionārais saturs šajā nacionālsociālistiskajā pagriezienā ir bioloģiskā domāšana politikā, kas izriet no bioloģiskā humānisma zinātniskās epistemoloģijas un ko papildina jauna ētika, vērtību ideālisma attieksme pret dzīvi.

Tādējādi dzīve, ko veido šis laika pavērsiens, ir apzināti orientēta uz bioloģiskiem dabas likumiem, piemēram, iedzimtību, diferenciāciju un cīņu par eksistenci, kā arī uz ētiski pamatotu vēlmi pēc kopības. Tāpēc ir pašsaprotami, ka nacionālsociālistiskā pasaules kustība visur, kur dzīvo ariji, šo pagrieziena punktu pauž un simbolizē arī ar jauno kalendāru. Šis laika aprēķins attiecas uz nacionālsociālistiskā pasaules uzskata un partijas radītāja, laika pavērsēja un ariju rases pestīšanas nesēja (sk. arī Heil) ģeniālo personību - uz Fīreru A D O L F H I T L E R !

Jaunā ēra sākās ar Ādolfu Hitlera dzimšanu; viņa vārdā tā veidosies kā Jaunā kārtība. Tāpēc 1989. gada 20. aprīlī - Fīrera dzimšanas dienā - visiem pasaules nacionālsociālistiem sākas pirmais "Fīrera gads" (JdF) un ar to arī nacionālsociālisma ēra.

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZ DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRAUORGANISATION

Number 100
April 2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nebst vielen mehr die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene.

Abendbrot vom Movement, Vorbereitung, Verfolgung und Verurteilung haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unseres heilig gehaltenen Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weniger anfechtbare Völker und Rassenangehörigen stehen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weisen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Volkstod – gegen alle weisen Völker (V) – zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kammernutzung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kriegsgebiet" oder im "Innenland", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug an Bord. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Zīņu biļetens
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prīekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Trešā daļa

NSK: Jūsu pabeztieji projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojī retas lietas no dažādām vietām

Number 179 (133) Fourth 1975 April 20, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!